

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

ANGOIXES

No podia pujar la pujada amb el cotxe. Per més que apretava l'accelerador, no hi havia manera, el cotxe no tenia força per pujar carrer amunt. Què havia de fer? Aparcar-lo on era i pujar a peu? Sempre passaria això? Perquè ell vivia al capdamunt del carrer. Aquesta va ser la primera angoixa, una angoixa que es presentava en forma de malson, un malson infinit.

Havia aparcat el cotxe en un carrer de baixada. Quan el tornà a arrencar, per marxar, no podia fer marxa enrere, el cotxe li lliscava avall, estava a punt de xocar amb el cotxe del davant. No hi havia manera que el cotxe li tirés enrere, quan ho feia el cotxe li lliscava cap avall. Se sentia impotent davant del fet. Va ser una segona angoixa que també es presentà en forma de malson, un malson infinit.

Va somniar amb un familiar que ja era mort però que era com si encara fos viu. Podia parlar amb ell, el veia feliç i serè. Però si havia mort feia un anys, com era possible que el veiés com si encara fos viu? Se li adreçava i li parlava de les coses que encara quedaven per fer. Quedà descol·locat. Aquesta tercera angoixa també es manifestà en forma de malson, un malson infinit.

Juny 2026.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.